

- accession to the Bologna Process”, *Ekonomika ta derzhava*, vol. 9, pp. 77-79.
2. Victorov, V. (2004), “Quality of education: basic scientific approaches and ideas”, *Aktual'ni filosof's'ki ta kul'turolohichni problemy suchasnosti*, vol. 14, pp. 208-214.
 3. Pavlov, V. (2010), “High quality university education - requiring time”, *Vyscha osvita Ukrainy*, vol. 1, pp. 15-19.
 4. Jacob, O. (2003), “Monitoring the quality of education: international experience”, *Pedahohika i psykhohihiia*, vol. 1, pp. 108-116.

Рецензент: Лоцихін О.М., д.ю.н., професор

УДК 351

Кулак Н. В.,

Директор Київського коледжу економіки та менеджменту Міжгалузевої академії управління

СУЧАСНИЙ СТАН ЕЛЕКТРОННОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СФЕРИ ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

Анотація. В статті розглянуті сучасний стан електронного забезпечення сфери здійснення державних закупівель. Досліджені тенденції реформування нормативно-правових та організаційно-економічних механізмів. Дана оцінка державній концепції розвитку сфери бюджетних закупівель.

Ключові слова: Державне управління, електронні торги, державні закупівлі, електронні реверсні аукціони, державні виплати, конкурсні торги.

Кулак Н. В.,

Директор Киевского колледжа экономики и менеджмента Межотраслевой академии управления

СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ ЭЛЕКТРОННОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ СФЕРЫ ОСУЩЕСТВЛЕНИЯ ГОСУДАРСТВЕННЫХ ЗАКУПОК

Аннотация. В статье рассмотрены современное состояние электронного обеспечения сферы осуществления государственных закупок. Исследованы тенденции реформирования нормативно-правовых и организационно-экономических механизмов. Данная оценка государственной концепции развития сферы бюджетных закупок.

Ключевые слова: государственное управление, электронные торги, государственные закупки, электронные реверсивные аукционы, государственные выплаты, конкурсные торги.

Kulak Nataliia V.,

Director of Kyiv College of Economics and Management Academy of Interdisciplinary

CURRENT STATUS OF ELECTRONIC SAHACSTY ONPUBLIC PROCUR EMENT

Annotation. After the split of the USSR, Ukraine's economy is gradually transformed from a command to a market-bourgeois - mixed economy. With the move Ukraine from planned to market economy the role of government in the remaining significant. Such an

economy called a mixed economy. Mixed economy - the type of contemporary socio-economic system, consisting in developed Western countries and some developing countries in the transition to post-industrial society. A mixed economy is a diverse character; its foundation is the private property that interacts with state ownership because in Ukraine reforming the economic system is slow. The problem of improving state economic management and regulation of markets is one of the fundamental economic science. At this stage, it is particularly relevant in relation to system-wide crisis and the emergence of gaps in managing the economy. It is therefore important to approval by the Cabinet of Ministers of Ukraine August 1st 2013. Strategies of public financial management system in which as part of public financial management allocates the public procurement system. The purpose of this component statesmen see in the future creation of a single public procurement system structured on the principles of transparency, openness, non-discrimination and competition, the operation of which will provide efficient and effective use of public funds and to meet the public demand for high quality goods and services. Public procurement plays the role of an effective tool to perform basic tasks of public procurement while maintaining the principles of fair competition among participants, maximum economy and efficiency, openness and transparency at all stages of procurement discrimination participants, objective and impartial evaluation of tender proposals, preventing acts of corruption and abuse. Analyzed legislation author concluded that the institution of public procurement requires more advanced methods, as is the actors leverage on the process of competition. Laws of Ukraine "On Information", " On National Informatization Program", "On electronic documents and electronic document", "On electronic digital signature", "On Fundamentals of Information Society in Ukraine in 2007-2015" to create a system of electronic trading .

After analyzing the legal framework for information technology in public procurement, it should be noted that further improvement is advisable to by: preparing a draft law on introducing changes and implementation of electronic public procurement; implementation of measures to create a national information system; significantly improve public access to government information resources and service delivery systems through a global information network Internet; development and implementation of national standards for cryptographic protection of information and digital signature.

Keywords: Public administration, electronic auctions, government procurement, electronic reverse auctions, government payments, competitive bidding.

Вступ. Сучасна ринкова система являє собою поєднання форм підприємницької діяльності і ролі держави. Змішана економіка органічно поєднує в собі переваги ринкової, адміністративно-командною і навіть традиційної економіки і тим самим певною мірою усуває недоліки кожної з них або пом'якшує їх негативні наслідки.

Проблема вдосконалення державного управління економікою та регулювання ринків відноситься до числа основоположних в науці державного управління. На сучасному етапі вона є особливо актуальною в зв'язку з загальносистемних кризою і появою прогалів саме в управлінні економікою. Зараз відбувається давно назрілий відхід від догматично розуміються постулатів монетаризму і гостро відчувається необхідність нової стратегії державного управління, заснована на концепції активної участі не тільки держави - регулятора, але й держави - власника ринкових процесів.

В основу передбачуваного підходу, покладені пріоритет національної та економічної безпеки. Ставка на внутрішні джерела зростання і державне стимулювання розвитку промисловості, подолання розриву між фінансовим і реальним секторами економіки, і соціальна спрямованість стратегії державного управління економічних перетворень в країні.

Посилення ролі держави в економіці необхідно з наступних причин:

1. Поки не створені неформальні ринкові інститути та неефективно працює законодавча система держава повинна активно підтримувати виробництво, регулюючи основні ринки через державні холдинги та державні агентства;

2. В деяких регіонах управління економікою від держави відійшло до кримінальних структур, створюючи знайомий нам вигляд «мафіозного» капіталізму замість капіталізму державної;

3. Втрати при відсутності державної підтримки підприємств і галузей має такий масштабний і незворотний характер, що можуть призвести до безповоротної втрати новітніх технологій, унікальних виробництв, наукових шкіл і незамінних фахівців.

Держава потребує нової стратегії економічного розвитку.

Напрямки нової стратегії державного управління економікою повинні включати: формування і посилення державного сектору економіки; державне стимулювання зростання промисловості за пріоритетними напрямами та підтримку інноваційного процесу; державне регулювання товарних, фінансових і інформаційних ринків, зовнішньоекономічних процесів; державне управління на регіональному рівні. Тому дуже важливим є схвалення Кабінетом Міністрів України 01 серпня 2013 р. Стратегії розвитку системи управління державними фінансами у якій як складову системи державного управління фінансами виділяє систему державних закупівель. Метою розвитку цієї складової державні діячі бачать у подальшому формування єдиної структурованої системи державних закупівель на засадах прозорості, відкритості, недискримінації та конкуренції, функціонування якої дасть змогу забезпечити раціональне та ефективне використання державних коштів та задовольнити суспільні потреби у високоякісних товарах і послугах.

Державним закупівлям відводиться роль дієвого інструмента для виконання основних завдань державних закупівель із збереженням принципів добросовісної конкуренції серед учасників, максимальної економії та ефективності, відкритості і прозорості на всіх стадіях закупівель, недискримінації учасників, об'єктивної та неупередженої оцінки пропозицій конкурсних торгів, запобігання корупційним діям і зловживанням. Відносини у сфері державних закупівель в Україні регулюються Законом України "Про здійснення державних закупівель" відповідає вимогам законодавства ЄС на рівні основних засад та принципів

закупівель, а також включає положення, що гарантують результативність перших кроків України на шляху реформування законодавства відповідно до європейської практики.

Актуальним питанням є підвищення рівня конкуренції у сфері державних закупівель з урахуванням міжнародного права, зокрема законодавства ЄС та норм і правил СОТ. Основна роль у цьому процесі відводиться перспективі підписання Угоди щодо створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС та приєднання до Угоди про державні закупівлі СОТ (GPA).

З моменту прийняття Закону України "Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти" від 22.02.2000 р № 1490-III витрачання коштів нашої держави здійснюється шляхом проведення конкурсних процедур. Головною умовою для реалізації цих намірів було приведення внутрішнього законодавства України, в тому числі і з питань державних закупівель відповідно до норм і правил міжнародної торгівлі, а саме до Угоди про державні закупівлі ВОТ, прийнятої в квітні 1994 року. Крім того, в Україні було розроблено Програму інтеграції України до Європейського Союзу (затверджена Указом Президента України від 14.09.2000 р № 1072/2000), що містила окремий розділ «Державні закупівлі», в якому визначені конкретні заходи щодо подальшої гармонізації національної системи державних закупівель з європейської та терміни їх реалізації. Так, на сьогодні «гармонізуємо» ми вже 11 років. Чи достатньо цього часу для організації повноцінної дії вітчизняного законодавства у цій сфері чи ні, міркувати можна багато, проте, як зазначають самі сьогоднішні законотворчі: "система державних закупівель знаходиться в даний час у стадії розвитку".

З часом Закон України «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти» все ж втратив чинність (20 березня 2008 року він був визнаний таким, що втратив силу). Основною причиною цього називали занадто низьку мінімальну вартісну межу товарів, робіт і послуг для застосування процедур торгів (Закон застосовувався до всіх закупівель товарів, робіт і послуг, які повністю або частково здійснюються за рахунок державних коштів, за умови, що вартість предмета закупівлі для товару (товарів), послуги (послуг) становила чи перевищувала 20 тис. грн., а для робіт 50 тис. грн.), що в свою чергу викликало незацікавленість постачальників брати участь у торгах при здійсненні закупівель у незначних обсягах.

До того ж до недоліків Закону відносили:

1. Невиправдане затягування термінів організації та проведення торгів внаслідок тривалого розгляду відповідних матеріалів Міжвідомчою комісією з питань державних закупівель, яка надавала висновки та приймала рішення з питань, що стосуються сфери державних закупівель;

2. Створення та функціонування Тендерної палати України, статус якого визначався як «союз громадських організацій (неприбуткова організація)», при цьому надання їй нехарактерних для організації з таким статусом повноважень;

3. Включення учасників на платній основі до реєстрів учасників процедур закупівель та недобросовісних учасників, а також в тематичний каталог учасників процедур закупівель, видавала Тендерна палата України;

4. Вимога щодо обов'язкового надання тендерного забезпечення, яка не завжди могли виконуватися всіма учасниками (малими та середніми підприємствами та фізичними особами - підприємцями), що в свою чергу призводило до обмеження конкуренції на ринку державних закупівель;

5. Безпідставне завищення вартості послуг, пов'язаних з організацією тендерних торгів;

Право на оскарження рішень, дій чи бездіяльності замовника будь-якою особою, яка не є учасником торгів. Всі ці недоліки свідчили про недосконалість законодавства про державні закупівлі та невиправдано складний, непрозорий і неефективний механізм їх здійснення, в той час, коли в усьому світі здійснення державних закупівель базується на принципах гласності, прозорості, ефективності витрачання державних коштів, а також сприяння розвитку конкуренції як способу забезпечення стабільного економічного розвитку.

Після втрати чинності зазначеного Закону, 2 роки сфера державних закупівель не мала повноцінного законодавчого регулювання, оскільки працювала за постановами Кабінету Міністрів України: постановою "Про здійснення закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти" від 28.03.2008 р № 274 (набрала чинності з 02.04.2008 р. Згідно рішення Конституційного Суду України "У справі за конституційним поданням Президента України щодо відповідності Конституції України (конституційності) постанови Кабінету Міністрів України "Про закупівлю послуг, пов'язаних з формуванням інформаційно-телекомунікаційної системи Державного реєстру виборців" від 09.10.2008 р № 22-рп / 2008 була визнана не відповідною Конституції України.

Таким чином, визнання неконституційною постанову створило правовий вакуум у врегулюванні процедур закупівлі товарів, послуг, робіт за державні кошти);

Постановою Кабінету Міністрів України "Про затвердження Положення про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти" від 17.10.2008 р № 921. І хоча з моменту введення в дію Положення № 921 в системі державних закупівель відзначалися позитивні зрушення, наприклад, ліквідація Тендерної палати і платного реєстру учасників, що призвело до зменшення фінансового навантаження на споживачів і потенційних учасників торгів, все одно можна було, як мінімум,

констатувати наявність ряду проблем, насамперед організаційного характеру проведення самих процедур, як максимум, говорити про "ручному режимі "Кабміну в поділі державних коштів".

Зараз же в Україні відбувається активне реформування законодавства в цілому. Підтвердженням цьому є прийняття низки таких нормативних документів, як Бюджетний, Податковий кодекси України, на черзі новий Трудовий і Житловий кодекси. Разом з цим, в 2010 році був прийнятий новий Закон, який регулює сферу державних закупівель на сьогодні.

Так, сфера державних закупівель знайшла своє законодавче регулювання з прийняттям Закону України "Про здійснення державних закупівель" від 01.06.2010 р № 2289-VI (далі - Закон № 2289-VI), який набрав чинності 30 червня 2010 року та введений в дію 31 липня 2010 року.

На вказаний Закон спочатку поклали великі надії на те, що система вдосконалюється і має міцне правове поле. Тут слід зазначити, що Законом № 2289- VI виключили саме поняття «тендер», так само як його похідні - "тендерна документація", "тендерна пропозиція", "тендерний комітет". Згідно п. 31 ст. 1 Закону № 2289- VI торги (конкурсні торги) - це здійснення конкурентного відбору учасників з метою визначення переможця торгів (конкурсних торгів) за процедурами, визначеними цим Законом (крім процедури закупівлі в одного учасника) Таким чином, в законодавстві сфери державних закупівель поширене поняття "конкурсні торги". Мабуть, таким жестом законотворчі вирішили чітко визначити новий етап розвитку системи національних державних закупівель.

Загалом, прийнятий Закон № 2289- VI можна назвати розширеним Положенням № 921, оскільки в більшій частині дублює норми зазначеного Положення, разом з цим, він містить ряд принципових нововведень, а саме: запровадження нових термінів і розширення визначення існуючих.

Так, значно розширених такі поняття, як «державні кошти», «підприємства», а також є такі терміни: "генеральний замовник", "рамкова угода", "орган оскарження", "суб'єкт оскарження", "моніторинг закупівель", "цінове пропозиція " і т.п .

Деталізовано сферу застосування Закону № 2289- VI шляхом скорочення переліку товарів, робіт і послуг, на закупівлю яких дія Закону № 2289- VI не поширюється, а також визначенням переліку товарів, робіт і послуг, особливості закупівлі, які повинні визначатися окремими законами; - уповноваженим органом у сфері регулювання державних закупівель залишено Міністерство економіки України (відповідно до Указу Президента "Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади" від 09.12.2010 р № 1085/2010 зокрема Міністерство економіки України реорганізовано в Міністерство економічного розвитку і торгівлі України).

Отже, уповноваженим органом тепер стає Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. При цьому Законом № 2289- VI

деталізовано функції Міністерства у сфері державних закупівель; розмежовано функції контролю, оскарження, а також регулювання процедури здійснення державних закупівель.

Відповідно до нового Закону № 2289- VI функції регулювання та координації у сфері закупівель здійснює Мінекономрозвитку України, функції контролю покладені на Рахункову палату України, антимонопольний комітет України, Державну фінансову інспекцію України та Державної служб статистики України, повноваження щодо оскарження процедур закупівлі надано антимонопольному комітету України, зобов'язали створити постійно діючу адміністративну колегію з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері державних закупівель. Закріплений принцип недискримінації учасників шляхом встановлення рівно правності участі вітчизняних та іноземних учасників у процедурах закупівлі.

Згідно із Законом № 2289- VI вітчизняні та іноземні учасники беруть участь у процедурах закупівель на рівних умовах; змінено перелік самих процедур закупівель. Згідно ст. 12 Закону № 2289- VI закупівля може здійснюватися шляхом застосування однієї з таких процедур: відкриті торги, двоступеневі торги, запит цінових пропозицій, попередня кваліфікація учасників, закупівля в одного учасника. Отже, у зазначеному переліку процедур відсутня процедура редукування, а також процедура торгів з обмеженою участю, при цій процедурі попередньої кваліфікації учасників надано статус окремої процедури; розширено перелік інформації, що підлягає оприлюдненню. Так, ст. 10 Закону № 2289- VI передбачено вичерпний перелік інформації про закупівлю, яку повинен оприлюднювати замовник. Зазначений перелік включає в себе майже всю інформацію по кожній процедурі закупівлі; посилено відповідальність за порушення законодавства у сфері державних за-покупок.

Незважаючи на те, що Закон № 2289- VI почав нову стадію розвитку державних закупівель в Україні і є найбільш наближеним до законодавства державних закупівель ЄС, літня практика застосування його норм показала, що не все так ідеально в цьому законодавчому документі. До недоліків можна віднести, зокрема, невизначений перелік документів, які повинні підтверджувати відповідність учасників кваліфікаційним критеріям, недосконалий механізм опублікування та оприлюднення інформації про закупівлі, недостатньо врегульовано порядок проведення окремих процедур (попередня кваліфікація, двоступеневі торги). Крім того, встановлення плати за подачу скарги орган оскарження особою, право чи законний інтерес якої порушено (відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 28.07.2010 р № 773 розміри плати за подачу скарг про державні закупівлі (5 тис. грн. Для товарів і послуг і 15 тис. грн. для робіт)), значно звужує можливості позасудового захисту прав учасників, порушених у ході процедур закупівель. До всього зазначеного

слід додати ще й незадовільні висновки ЄС. Отже, перед законодавцями постало нове завдання подальшої демократизації на законодавчому рівні системи в цілому при цьому з урахуванням думки ЄС. Таким чином, "стадія розвитку", яка сама по собі припускає діяти за методом "помилок і похибок", продовжується і наступним її етапом стало внесення змін до Закону № 2289-VI Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань державних закупівель" від 08.07.2011 р № 3681-VI, який набрав чинності 03.10.2011 р і фактично переписав одну четверту базового Закону. Тут слід зазначити, що суперечки навколо цього документа йшли більше півроку, при цьому сперечалися як у нас (громадськість з законодавцями), так і в ЄС. Однак масштабні зміни таки було прийнято і залишається тільки сподіватися, що ними ж буде досягнута основна мета прийняття Закону № 2289- VI, тобто створення конкурентного середовища у сфері державних закупівель, запобігання проявам корупції, розвитку добросовісної конкуренції, забезпечення раціонального та ефективного використання державних коштів. Між тим, слід зазначити, що ті недоліки, про які йшлося вище, залишилися без змін. Зрозуміло, що механізми закупівельної діяльності за бюджетні кошти потребують удосконалення.

Автор вважає, що таке удосконалення можливо провести через розбудову інформаційних технологій у цій сфері, а саме електронних торгів.

Певні аспекти питань пов'язаних з організацією електронної торгівлі в своїх пацях аналізували вітчизняні та зарубіжні науковців, зокрема Н. Ткаченко, В. Смиричинського, О. Овсянюк-Бердадіної, К. Кузнєцова, С. Дашкова [1–5] та ін.

Закони України "Про інформацію", "Про Національну програму Інформатизації", "Про електронні документи та електронний документообіг", "Про електронний цифровий підпис", "Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки" дозволяє це зробити.

Проаналізувавши законодавчу базу щодо інформаційних технологій у сфері державних закупівель, слід зауважити, що подальші удосконалення доцільно здійснювати шляхом:

- підготовки законопроекту з внесенням відповідних змін та здійснення електронних державних закупівель;
- здійснення заходів щодо створення загальнодержавної інформаційної системи; істотного підвищення рівня доступу населення до державних інформаційних ресурсів і систем надання послуг через глобальну інформаційну мережу Інтернет;
- розробки і впровадження національних стандартів щодо криптографічного захисту інформації та електронного цифрового підпису.

Законом України "Про електронний цифровий підпис" та Постановою Кабінету Міністрів України "Про затвердження Порядку застосування електронного цифрового підпису органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями державної форми власності" визначено вимоги до застосування електронного цифрового підпису.

Відповідно до Закону електронний цифровий підпис застосовується лише за умови використання надійних засобів електронного цифрового підпису, що повинно підтверджуватись сертифікатом відповідності або позитивним висновком за результатами державної експертизи у сфері криптографічного захисту інформації, отриманим на ці засоби від спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері криптографічного захисту інформації, та наявності посиленних сертифікатів відкритих ключів у своїх працівників, відповідальних за підпис. Таким чином, впровадження замовниками торгів власних інформаційних систем у мережі Інтернет практично неможливе, оскільки пов'язане зі значними фінансовими витратами на підготовку фахівців, технічне забезпечення, отримання відповідних сертифікатів, висновків тощо, що суперечить меті Закону України "Про здійснення державних закупівель" – досягненню оптимального і раціонального використання державних коштів.

Отже, електронний цифровий підпис на сьогодні при здійсненні закупівель за державні кошти практично не застосовується і обмежується використанням його при поданні податкової звітності та при електронних банківських розрахунках. Здійснення електронних державних закупівель у режимі "он-лайн" за сучасних умов в Україні неможливе і може розглядатися як рекламна перспектива.

Електронний аукціон як форма організації державного управління за рахунок широкого застосування інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) сприяє підвищенню ефективності, відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, наданню в дистанційному режимі комплексу державних послуг для людини та громадянина, суспільства, держави та бізнесу (користувачі). Необхідною умовою переходу до електронного уряду є широка інформатизація всіх процесів у звичайній діяльності міністерств, відомств, місцевих органів виконавчої влади, причому як внутрішніх, так і зовнішніх. До основних напрямів електронних державних закупівель як складової програми електронного майданчика можна віднести [5, с. 25]: *по-перше*, розробку та впровадження найбільш прийняттого рішення щодо переведення в електронну форму державних закупівель через національні торги; *по-друге*, розробку електронного майданчика – інформаційної торговельної системи для забезпечення проведення електронних реверсивних аукціонів, підключеної до мережі Інтернет та акредитованої

Уповноваженим органом; *по-третє*, розробку найбільш прийнятної моделі документообороту з метою підвищення ефективності прийняття рішень про оприлюднення державних закупівель, підготовку конкурсної документації, отримання пропозицій та їх оцінку, укладання угоди, звітування, що надасть можливість безпечно обробляти інформацію та обмінюватися електронними документами.

Висновки. Таким чином, впровадження електронних державних закупівель зменшить витрати на друк, зберігання і транспортування документів, час обробки інформації, забезпечить прозорість адміністративних процедур, сприятиме усуненню дублювання робіт, прискоренню процесів торгів та ін. Слід зазначити, що з 2008 р. оголошення та результати торгів, розміщені у друкованому виданні інформаційного бюлетеня "Вісник державних закупівель", у повному обсязі представлені на вебпорталі з питань державних закупівель, створеному з метою підвищення ефективності системи закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти відповідно до вимог чинного законодавства України у сфері державних закупівель. Він призначений для замовників закупівель, надає спеціальні функції для органів державного нагляду, контролю та координації у сфері закупівель, забезпечує веб-інтерфейс, за допомогою якого користувачі мають доступ до необхідної їм інформації [3].

При впровадженні в Україні електронних державних закупівель необхідно враховувати [2, с. 192]: рівень електронного документообороту в країні; стабільність норм законодавства про державні закупівлі; високий рівень захисту та технічної оснащеності робочих місць фахівців для здійснення державних закупівель; кваліфікацію фахівців з державних закупівель щодо користування електронними технологіями.

У 2012 р. групою науковців, спеціалістів комп'ютерних технологій та співробітників ДП "Зовнішторгвидав України" була зроблена спроба запровадження електронних реверсивних аукціонів, але у зв'язку із черговою зміною законодавства, цей вже майже готовий проект був залишен без реалізації.

Зараз існує багато різноманітних електронних програм ("М.Е.Дос IS , eIDoc), націлених на реалізацію торгівельною діяльністю, у тому числі і в сфері освоєння бюджетних коштів, але вони працюють в окремих установах, там де керівництво розуміє необхідність та вигідність використання сучасних технологій.

Список використаних джерел:

1. Овсянюк-Бердадіна О.Ф Напрями вдосконалення елементів процедурної підсистеми механізму державних закупівель послуг / О.Ф. Овсянюк-Бердадіна // Інформаційно-аналітичний бюлетень. – К., 2009. – № 5 (59).
2. Смиричинський В. Інноваційність електронної торгівлі у логістичній системі державних закупівель України / В. Смиричинський // Проблеми науки. –2007. –№ 11. – С. 32.

3. Ткаченко Н.Б. Управління державними закупівлями : монографія /Н. Б. Ткаченко. – К. : Книга, 2007. – С. 192.
4. Гагарина И. Электронизация государственных рынков / И. Гагарина // Ресурсы, информация, снабжение, конкуренция. – 2004. – № 4. – С. 63-6610.
5. Гаєвська Н. Аудит в державному секторі економіки / Н. Гаєвська // Державні закупівлі України. – 2007. – №7. – С.34-37.

References:

1. Ovsyanyuk-Berdadina O.F (2009), "Directions improve procedural elements tion subsystem mechanism of public procurement of services", Information-analytical bulletin, vol 5.- pp.2
2. Smyrychynskyy V. (2007), " Innovative e-commerce logistics system in public procurement in Ukraine", Problems science, vol 11 - Pp. 32.
3. Tkachenko N.B. Public procurement, (2007), It is therefore important to approval by the Cabinet of Ministers of Ukraine, Book, Kyiv, Ukraine.
4. Gagarin I. (2004.) " Электронизация государственных рынков", Resources, info, snabzhenye, competitio, vol 4 - Pp. 63-66.
5. Gayevska N. (2007), "Audit in the public sector ", Public procurement Ukraine, vol 7- pp.34-37.

Рецензент: Горник В.Г., д.держ.упр.

УДК 351

Майорова Л. В.,

здобувач Академії муніципального управління

**КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
СОЦІАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ**

Анотація. В статті розглянуто основні концептуальні засади державного управління соціальним розвитком. Зазначено, що реформи державного управління та місцевого самоуправління є загальною умовою успішної реалізації програм розвитку людини, досягнення цілей тисячоліття, сформульованих ООН. Визначено сучасну парадигму розвитку, а саме створення середовища, в якому люди можуть повністю реалізувати свій потенціал, вести продуктивне, творче життя відповідно до їх потреб та інтересів. Розвиток, таким чином, є процесом розширення можливостей людей обирати життєві стратегії відповідно до своїх уподобань, вести бажаний спосіб життя. Визначено основні елементи побудови соціального розвитку держави.

Ключові слова: державне управління, соціальний розвиток, соціальна політика, людський ресурс.

Майорова Л.В.,

соискатель Академии муниципального управления

**КОНЦЕПТУАЛЬНЫЕ ОСНОВЫ ГОСУДАРСТВЕННОГО
УПРАВЛЕНИЯ СОЦИАЛЬНЫМ РАЗВИТИЕМ**

Аннотация. В статье рассмотрены основные концептуальные основы государственного управления социальным развитием. Указано, что реформы